

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 298/2023
29.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА због продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Гвоздена Отовића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Лесковцу Кв.бр.573/22 од 22.11.2022. године и Вишег суда у Лесковцу Кж2.бр.4/23 од 10.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 29.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Гвоздена Отовића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Лесковцу Кв.бр.573/22 од 22.11.2022. године и Вишег суда у Лесковцу Кж2.бр.4/23 од 10.01.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лесковцу Кв.бр.573/22 од 22.11.2022. године одбачен је као недозвољен заједнички захтев окривљеног АА и његовог браниоца – адвоката Гвоздена Отовића за понављање кривичног поступка окончаног правноснажном пресудом Основног суда у Лесковцу 11К.бр.330/20 од 09.02.2022. године.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Кж2.бр.4/23 од 10.01.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Основног суда у Лесковцу Кв.бр.573/22 од 22.11.2022. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Гвозден Отовић, због повреда закона из члана 16. став 1, 2, 3, 4. и 5, члана 84, члана 163. став 1, 2. и 3, члана 373. став 1. и 3. и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, те због повреде одредбе члана 32. Устава Републике

Србије, са предлогом да Врховни касациони суд сходно члану 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи решења Основног суда у Лесковцу Кв.бр.573/22 од 22.11.2022. године и Вишег суда у Лесковцу Кж2.бр.4/23 од 10.01.2023. године тако што ће дозволити понављање кривичног поступка окончаног правноснажном пресудом Основног суда у Лесковцу 11К.бр.330/20 од 09.02.2022. године.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1.), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног као разлоге за подношење захтева за заштиту законитости наводи повреде одредаба члана 16. став 1, 2, 3, 4. и 5, члана 84, члана 163. став 1, 2. и 3. и члана 373. став 1. и 3. ЗКП. Поред тога, бранилац окривљеног својим наводима у образложењу захтева оспорава оцену нижестепених судова о неподобности предложеног доказа да се на основу њега дозволи понављање кривичног поступка у предмету Основног суда у Лесковцу 11К.бр.330/20, истицањем да је погрешна оцена нижестепених судова да се понављање кривичног поступка тражи због доказа, односно чињенице која је већ била предмет оцене суда у току кривичног поступка окончаног правноснажном пресудом Основног суда у Лесковцу 11К.бр.330/20 од 09.02.2022. године, обзиром да предложени доказ и то Уверење Пореске управе Филијала Власотинце Група Црна Трава број 031-437-06-00098/2018-K5CIE од 27.02.2018. године, а који је достављен суду уз захтев за понављање кривичног поступка, по мишљењу браниоца представља нови доказ, односно нову чињеницу која сама за себе или у вези са раније изведеним доказима или чињеницама очигледно може довести до одбијања оптужбе или ослобођења од оптужбе окривљеног, пошто из овог доказа произилази несумњив закључак да је порески обвезник ББ, власник предузетничке радње ББ ПР завршни грађевински радови „ВВ“ Црна Трава, измирио све доспеле обавезе јавних прихода које се воде код те филијале закључно са 27.02.2018. године, те

да је сходно томе налаз и мишљење вештака лажан, због чега је по ставу одбране овај доказ очигледно подобан да се на основу њега дозволи понављање кривичног поступка у предмету Основног суда у Лесковцу 11К.бр.330/20 и за наведено бранилац даје сопствене разлоге који су другачији од разлога датих у побијаним решењима.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног правноснажна решења побија због повреда одредаба члана 16. став 1, 2, 3, 4. и 5, члана 84, члана 163. став 1, 2. и 3. и члана 373. став 1. и 3. ЗКП, те због погрешне оцене о подобности предложеног доказа за понављање кривичног поступка од стране нижестепених судова, а што све не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Осим тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости формално означава битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном.

Међутим, како бранилац окривљеног даље у поднетом захтеву не указује у чему се тачно састоји битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно који конкретно доказ је по његовом мишљењу незаконит и у чему се тачно састоји његова незаконитост, то је стога Врховни касациони суд оценио да у овом делу поднети захтев нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само одређење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни касациони суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Такође, бранилац окривљеног захтев подноси и због повреде одредбе члана 32. Устава Републике Србије, истицањем да је доношењем побијаних правноснажних решења окривљеном повређено Уставом зајемчено право на правично суђење.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни касациони суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости нема прописан садржај, па је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у овом делу захтев одбацио.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овога решења.

**Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**